

د ملاکي نبي کتاب

د کتاب پېژندنه

ملاکي نبي د حجابی نبي او زکریا نبي څخه شاوخوا سل کاله وروسته ژوند کاوه. د ملاکي نبي کتاب د میلاد نه مخکې په پنځمه پېړۍ کې په اورشلیم کې د عبادتخای د بیا رغونې له بشپړېدلو وروسته لیکل شوی دی. سره له دې چې د عبادتخای کار سرته رسېدلی ؤ، خو خلک او حتی کاهنان د خدای په عبادت کې لټان شوي وو او د خدای د تعلیم سره یې سم ژوند نه کاوه.

د ملاکي نبي کتاب د خدای او د هغه د خلکو ترمنځ د شخړو یوه لړۍ ده. خدای د هغوی سره مینه کوي، خو هغوی پوښتنه کوي چې څنگه؟ خدای وایي چې د هغه خلک د خپلو ناپاکو قربانیو په وړاندې کولو سره هغه ته سپکاوی کوي او کله چې

خپلو بنځو ته طلاق ورکوي، نو د څښتن سره خپل لوظ ماتوي. کله چې اسراييل پوښتنه کوي: «د عدالت خدای چرته دی؟» او «کله چې بدکاره خلک په نړۍ کې بريالي شي، نو خدای ته خدمت کول څه گټه لري؟» نو بيا خدای دوی ته خبرداری ورکوي چې هغه د څښتن په ورځ خپل استازی لپري او هغه وعده شوی مسيح به راشي. په اسراييلو کې به د وفادارانو په هکله د «خاطراتو په کتاب» کې وليکل شي او وفادار خلک به د خدای رحمت وويني.

د ملاکي نبي د کتاب په پای ته رسېدلو سره د سپېڅلي کتاب زړه لوظنامه هم پای ته رسېږي. د ملاکي نبي څخه وروسته نړۍ د څلور سوه کلونو دپاره په خاموشۍ سره يعنې د پيغمبرانو د کوم پيغام پرته د وعده شوي مسيح د راتلو په انتظار کې پاتې کېږي.

د موضوعگانو لست

د اسراييلو گناهونه: ۱: ۱ - ۲: ۱۶

د خدای قضاوت او د رحمت وعده: ۲: ۱۷ - ۴: ۶

① دا هغه پیغام دی چې څښتن ملاکي ته ورکړ چې د اسراییلو خلکو ته یې ورسوي.

د یعقوب سره مینه او د عیسو نه کرکه

② څښتن وایي: «ما تل ستاسو سره مینه کړې ده.» خو تاسو پوښتنه کوئ: «تا زمونږ سره څنګه مینه کړې ده؟» څښتن په ځواب کې وایي: «عیسو او یعقوب سره وروڼه وو. په ما باندې یعقوب او د هغه اولاده ګرانه وه، ③ خو د عیسو او د هغه د اولادې نه مې کرکه کوله. ما د عیسو غرنی وطن وران او ویجاړ کړی دی او هغه وطن مې سورلنډیانو ته پرېښی دی.»

④ که د عیسو اولاده ادومیان وایي: «زمونږ ښارګوټي وران شوي دي، خو مونږ به هغه بېرته ودان کړو.» نو څښتن به ورته په ځواب کې داسې ووايي: «پرېرته چې هغوی یې بیا جوړ کړي، زه

به هغه بيا وړان کړم. د هغوی وطن به د «بدکاری وطن» او خلک به يې د «هغه خلک چې څښتن تل ورباندې په قهر وي» په نوم يادېږي.»

⑤ ای د اسراييلو خلکو، کله چې تاسو دا هر څه په خپلو سترگو ووينئ، نو وايئ به: «د څښتن لويي د اسراييلو د سرحدونو نه بلې خواته هم ليدل کېږي.»

د ناپاکه قربانيو وړاندې کول

⑥ مطلق قادر څښتن کاهنانو ته وايي: «يو زوی د خپل پلار عزت کوي او يو نوکر د خپل بادار عزت کوي. زه ستاسو پلار یم، تاسو ولې زما عزت نه کوئ؟ زه ستاسو بادار یم، تاسو ولې زما درناوی نه کوئ؟ تاسو زما سپکاوی کوئ، خو بياهم وايئ: «مونږ ستا سپکاوی څنگه کړی دی؟» ⑦ تاسو زما د قرباني په ځای باندې ناپاکه قرباني وړاندې کړې دي. خو تاسو پوښتنه کوئ: «مونږ څنگه ستا درناوی نه دی کړی؟» تاسو په دې خبره زما د

قربانی د حای بی عزتی کړې ده. ⑧ کله چې تاسو پانده، ناروغ یا کوم ګوډان حیوانات ما ته د قربانی دپاره راولئ، نو ایا دا غلط کار نه دی؟ که چېرې داسې حیوانات خپل حاکم ته ورولئ، ایا هغه به ستاسو نه خوشحاله شي او یا به کومه بڼېګڼه درسره وکړي؟»
مطلق قادر خښتن داسې وایي.

⑨ اوس ای کاهنانو، لار شی، خدای ته سوال وکړئ چې په تاسو باندې رحم وکړي. خو کله چې تاسو داسې نذرانې راوړئ، نو هغه ولې په تاسو باندې مهرباني وکړي؟ ⑩ مطلق قادر خښتن وایي: «کاشکې ستاسو نه کوم څوک زما د عبادتخای دروازي بندې کړي، ترڅو تاسو زما د قربانی په حای باندې خوشې اورونه بل نه کړئ! زه ستاسو نه راضي نه یم. تاسو چې کومې نذرانې ما ته راوړئ، نو زه به هغه قبولې نه کړم. ⑪ د لمر خاته نه تر لمر پرېوتلو زما نوم په ټولو قومونو کې په درناوي او عزت سره یادېږي. هغوی هرچېرته ما ته خوشبویئ سوځوي او د منلو وړ قربانی راته وړاندې کوي، ځکه چې هغوی ټول زما د نوم عزت کوي! ⑫ خو تاسو زما د نوم بی عزتی کوئ او وایئ چې

زما د قربانی حای یو عادي حای دی او دا قربانی چې خدای ته یې وړاندې کوي، د منلو وړ نه دي. (۱۳) تاسو وایئ چې مونږ د دې هر څه نه تنگ شوي یو! او ما ته په پوزه کې سونپېږئ. تاسو ما ته د غلا یا داسې حیوان چې ګوډ یا ناروغه وي، د نذرانې په توګه راولئ. ایا تاسو فکر کوئ چې زه به هغه قبول کړم؟ (۱۴)

لعنت دې وي په هغه ټګ سړي باندې چې په رمه کې یې یو نر حیوان وي او نذرونه یې منلي وي، خو څښتن ته ګوډ او معیوب حیوان قرباني کړي. نو مطلق قادر څښتن وایي زه لوی پاچا یم او د ټولو قومونو خلک به زما نه وپریږي.»

کاهنانو ته خبرداری

① مطلق قادر څښتن وایي: «ای کاهنانو، ستاسو دپاره دا خبرداری دی! (۲) که چېرې تاسو زما خبرو ته غوږ ونه نیسئ او د زړه نه زما د نوم درناوی ونه کړئ، نو زه به په تاسو باندې خپل لعنت نازل کړم او په هغو شیانو باندې به لعنت ووايم چې تاسو

يې ترلاسه کوي. په حقيقت کې ما له مخکې نه په تاسو باندې لعنت ويلى دى، ځکه چې تاسو زما کلام ته په خپلو زړونو کې ځاى ورنه کړ. ③ زه به ستاسو اولادونو ته سزا ورکړم او د هغو حيواناتو خوشايي به ستاسو په مخونو باندې وموښم چې تاسو يې قرباني کوي او په دې سره به تاسو لېرې وغورځول شئ. ④ نو بيا به تاسو پوه شئ چې ما تاسو ته دا خبردارى درکړى ؤ چې کوم لوظ چې ما د کاهنانو يعنې د لاوي د اولادې سره کړى ؤ، هغه دې ټينگ وساتل شي. مطلق قادر څښتن داسې وايي.

⑤ په هغه لوظ کې چې د لاويانو سره مې کړى ؤ، په هغه کې مې د هغوى سره وعده کړې وه چې هغوى ته به ژوند او ارامى ورکوم او هغه مې ورکړل چې هغوى زما درناوى وکړي. په هغو ورځو کې هغوى زما درناوى کاوه او زما نه وپرېدل. ⑥ هغوى سم تعليم ورکاوه او غلط تعليم يې نه ورکاوه. هغوى په ارامى او صداقت سره زما پيروي کوله او ډېر خلک يې د گناه څخه راگرځول. ⑦ دا د کاهنانو مسووليت دى چې خلکو ته د خداى رښتيني تعليم ورکړي. خلک به کاهنانو ته ورځي چې د هغوى په

وسيله پوه شي چې زما رضا شه ده، ځكه چې هغوى د مطلق
قادر څښتن استازي دي.

⑧ خو اوس تاسو كاهنان د سمې لارې نه گرځېدلي يئ.
ستاسو تعليم ډېر خلك په غلطه لاره روان كړي دي. ما چې كوم
لوظ د لاويانو سره كړى ؤ، هغه مو مات كړى دى. مطلق قادر
څښتن داسې وايي. ⑨ نو د هغې په بدل كې به زه تاسې د
اسراييلو د خلكو په نظر كې خوار او سپك كړم، ځكه چې تاسو
زما د قوانينو څخه پيروي نه كوئ او كله چې زما قوم ته تعليم
وركوئ، نو د هغوى سره يوشان چلند نه كوئ.»

د خداى سره د خلكو بې وفايي

⑩ ايا زمونږ د ټولو پلار يو نه دى؟ ايا مونږ ټول يو خداى نه
يو پيدا كړي؟ نو بيا مونږ ولې يو د بل سره بې وفايي كوو او د هغه
لوظ نه سرغړونه كوو چې خداى زمونږ د نيكونو سره كړى ؤ؟ ⑪
د يهودا خلكو د خداى سره بې وفايي كړې ده او په اسراييلو او

اورشليم کې يې د کرکې وړ کار کړی دی. هغوی د هغه عبادتخای
بې حرمتي کړې ده چې په خښتن باندې گران دی او د هغو بنځو
سره يې ودونه کړي دي چې د نورو خدايانو عبادت کوي. (۱۲)
هغه چا چې دا کارونه کړي دي، نو خښتن دې هغه د اسرايلو د
قوم نه ورک کړي، حتی که هغوی مطلق قادر خښتن ته نذرانې
هم راوړي.

(۱۳) بل کار چې تاسو يې کوئ هغه دا دی چې تاسو د خښتن
د قربانۍ خای په خپلو اوبڼکو باندې ډکوئ. ژړا او زگېروي کوئ،
ځکه چې تاسو چې کومې نذرانې هغه ته راوړئ، هغه يې نور نه
قبلوي. (۱۴) تاسو پوښتنه کوئ: «هغه يې ولې نور نه قبلوي؟» دا
ځکه چې هغه پوهيږي چې د خپلې ځوانۍ په وخت کې چې
تاسو هر يو د کومې بنځې سره واده کړی ؤ، د هغې سره مو
بې وفايي کړې ده، که څه هم هغه ستاسو ملگري او ستاسو نکاح
شوې بنځه وه. (۱۵) ايا خداى ته د هغې سره يو تن او يو روح
کړی نه وي؟ په دې کې د هغه څه مقصد ؤ؟ د هغه مقصد دا ؤ
چې تاسو به اولادونه ولرئ چې د خداى قوم به وي، نو هر يو په

خپل ځان باندې پام کوی او د خپلې بڼې سره کړې وعده مه ماتوی. ۱۶ د اسراییلو څښتن خدای وایي: «زه د طلاق نه کرکه لرم. ځکه څوک چې د خپلې بڼې سره داسې وکړي، نو دا یو ظالمانه کار دی. پام کوی تاسو چې د خپلې بڼې سره کومه وعده کړې وه چې د هغې سره به وفا کوی، هغه ما ته نه کړی.»

د قضاوت کولو ورځ رانژدې ده

۱۷ تاسو په خپلو خبرو باندې څښتن ستړی کړی دی. خو تاسو پوښتنه کوی: «هغه مو څنګه ستړی کړی دی؟» په دې خبرو باندې چې وایي: «ټول بدکاره خلک د څښتن په نظر کې ښه دي او په حقیقت کې هغوی خوبښوي.» یا پوښتنه کوی: «هغه عادل خدای چیرته دی؟»

۱ مطلق قادر څښتن په ځواب کې وایي: «ګوره، زه به خپل استازی ولېږم چې زما دپاره لاره تیاره کړي. نو بیا چې تاسو د کوم څښتن په لټه کې یئ هغه به ناڅاپه خپل عبادتځای ته راشي.»

تاسو چې د کوم استازي لیدل غواړئ، هغه به راشي او زما د لوظ
اعلان به وکړي.»

② خو کله چې هغه راشي، نو په هغه ورځ به څوک ژوندی
پاتې شي؟ کله چې هغه رابنکاره شي، نو څوک به وکولای شي
چې د هغه په مخکې ودرېږي؟ هغه به د بڼه صابون په شان وي
او د داسې اور په شان چې فلز پاکوي. ③ هغه به د هغه زرگر په
شان وي چې سپین زر صفا او پاکوي. د یو فلزکار په شان چې
سره زر او سپین زر پاکوي، نو د څښتن استازی به لاویان صفا
کړي، ترڅو هغوی څښتن ته مناسبې نذرانې راوړي. ④ بیا چې
کله د یهودا او اورشلیم خلک د پخوا زمانې په شان څښتن ته
کومې نذرانې راوړي، په هغو باندې به هغه خوشحاله شي.

⑤ مطلق قادر څښتن وايي: «زه به د قضاوت کولو دپاره
ستاسو په منځ کې رابنکاره شم او د جادوگرانو، زناکارانو، د هغو
خلکو چې په دروغو شاهدي وايي، د هغو خلکو چې د مزدورانو
په اجورې ورکولو کې ټکي کوي، څوک چې په کونډو، یتیمانو او

په پردیو خلکو باندې چې ستاسو په منځ کې دي، ظلم کوي او د هغو خلکو په ضد چې زما څخه وپره نه کوي، شاهدي ورکوم.

د خدای سره ټکي کول

⑥ مطلق قادر څښتن داسې وايي: «زه څښتن یم او زه نه بدلېږم. نو په دې سبب تاسو ای د یعقوب اولادې، تراوسه پورې له منځه نه یئ تللي. ⑦ تاسو د خپلو نیکونو په شان زما د قوانینو نه سرغړونه کړې ده او په هغو باندې مو عمل نه دی کړی. اوس بېرته ما ته راوگرځئ، نو زه به تاسو ته دروگرځم. که څه هم تاسو پوهېږئ، خو بیا هم پوښتنه کوئ: «مونږ څه وکړو چې بېرته تا ته دروگرځو؟» ⑧ زه ستاسو نه پوښتنه کوم: «ایا دا ښه کار دی چې څوک د خدای سره ټکي وکړي؟» بې له شکه نه، خو بیا هم تاسو زما سره ټکي کوئ. تاسو پوښتنه کوئ: «څنگه؟» د عشر او نذرانو په موضوع کې. ⑨ په تاسو ټولو باندې دې لعنت وي، ځکه چې ټول قوم زما سره ټکي کوي. ⑩ تاسو د خدای د کور خزانې ته

پوره عشر راوړئ، ترڅو هلته پرېمانه خواړه وي. په دې ډول ما وازمايئ، نو تاسو به ووينئ چې زه به د اسمان کړکۍ گانې خلاصې کړم او په تاسو باندې به هر ډول پرېمانه بڼه شيان راواوروم. (۱۱)

زه به پرېنږدم چې ملخان ستاسو فصلونه له منځه يوسي او ستاسو ټاکونه به بې حاصله نه وي. (۱۲) بيا به د نړۍ ټول قومونه تاسو نېکمرغه بولي، ځکه چې ستاسو وطن به د اوسېدلو دپاره يو بڼه ځای وي.» مطلق قادر څښتن داسې وايي.

(۱۳) څښتن وايي: «تاسو زما په هکله بدې خبرې کړې دي. خو تاسو پوښتنه کوئ: «ستا په خلاف مونږ څه ويلې دي؟» (۱۴)

تاسو ويلې دي: «د خدای خدمت کول کومه گټه نه لري. هغه ته په خدمت کولو سره مونږ څه گټه وکړه يا مونږ چې کوم کارونه کړي دي مطلق قادر څښتن ته د هغو په هکله د پښېمانۍ ښودل څه گټه لري؟» (۱۵) گورئ چې مغروره خلک څومره نېکمرغه دي. بدعمله خلک نه يوازې دا چې بختور دي، بلکې هغوی په خپلو بدو کارونو سره د خدای صبر ازمايي او په دې باندې خپل ځانونه د سزا نه خلاصوي.»

خدای ته د وفادارانو د خاطراتو کتاب

①۶ نو کوم خلک چې د خښتن نه وپرېدل، د یو بل سره خبرې وکړې او خښتن ورته غوږ نیولی ؤ او هغوی چې څه وویل هغه یې واورېدل. نو د خښتن په حضور کې د خاطراتو په کتاب کې د هغو خلکو نومونه ولیکل شول چې د خښتن څخه وپرېدل او د هغه د نوم درناوی یې کاوه. ①۷ مطلق قادر خښتن وایي: «هغوی به زما قوم وي او په هغه ورځ چې زه به دا کار وکړم، هغوی به زما ځانگړی ملکیت وي. زه به په هغوی باندې داسې رحم کوم لکه څنگه چې یو پلار په خپل منونکي زوی باندې رحم کوي. ①۸ نو زما قوم به یوځل بیا د نېکانو او بدکارانو ترمنځ او د هغه سړي ترمنځ چې زما خدمت کوي او کوم چې زما خدمت نه کوي، فرق وويني.»

د خښتن ورځ رارسېدونکې ده

① مطلق قادر خښتن وايي: «گورئ، هغه ورځ به لکه د تنور د اور په شان زر راشي چې ټول مغروره او بدکاره خلک به لکه د بوسو په شان وسوځي. په هغه ورځ به هغوی داسې وسوځي چې د هغوی ريښې او ځانگې به پاتې نه شي. ② خو تاسو چې زما څخه وپره کوئ، نو زما عدالت به په تاسو باندې لکه د لمر په شان ځليږي او د لمر د وړانگو په شان به شفا درته راولي. تاسو به داسې ازاد او خوشحاله شئ لکه خوسيان چې د غوجل نه په ټوپونو وځي. ③ په هغه ورځ چې زه به دا کار وکړم، نو تاسو به په بدکاره خلکو باندې بريالي شئ او هغوی به لکه د ابرو په شان ستاسو د پښو لاندې شي.

④ ما چې د موسی شريعت او کوم قوانين او حکمونه د سينا په غره کې د خپل خدمتگار موسی په وسيله د اسراييلو ټولو خلکو ته ورکړي وو چې پيروي ورڅخه وکړي، هغه ياد ساتئ.

⑤ گورئ، د خښتن د هغې لويې او هيبتناکې ورځې د رارسېدلو نه مخکې به زه تاسو ته الياس پيغمبر درولېږم. ⑥ هغه

به د پلرونو زړونه خپلو اولادونو ته راوگرځوي او د اولادونو
زړونه به خپلو پلرونو ته راوگرځوي. که نه، نو زه به راشم او
ستاسو وطن به په پوره توګه وران کړم.»